

Kadry GUMed

JUBILEUSZ DŁUGOLETNIJ PRACY OBCHODZI:

30 lat prof. dr hab. Marta Chelmińska

PRACĘ W UCZELNI ZAKOŃCZYLI:

- Filip Bianga
- dr Aleksandra Biedrzycka
- dr Dorota Birkholz-Walerzak
- Jolanta Ceglarska
- mgr Alicja Durka
- Lidia Dziuba
- Agnieszka Ellwart
- mgr Maciej Grzybowski
- lek. dent. Joanna Kopycińska
- dr Anna Kostecka
- Elżbieta Latawiec
- dr Marek Olejniczak
- dr Alicja Ryta-Żygowska
- prof. dr hab. n. med. Paweł Słoniewski
- Katarzyna Staruła
- Przemysław Trawicki
- Andrzej Uszacki

TYTUŁ I STANOWISKO PROFESORA

OTRZYMAŁY:

prof. dr hab. Wioletta Mędrzycka-Dąbrowska
prof. dr hab. Magdalena Prokopowicz
prof. dr hab. Emilia Sitek
prof. dr hab. Magdalena Trzeciak

STANOWISKO PROFESORA UCZELNI

POWIERZONO:

dr hab. Annie Shalimovej
dr hab. Renacie Świątkowskiej-Stodulskiej

STANOWISKO ADIUNKTA POWIERZONO:

dr Matyldzie Hennig
dr Rafałowi Studnickiemu
dr Agnieszce Wojteckiej

ZMIANY NA STANOWISKACH KIEROWNICZYCH W GRUPIE NAUCZYCIELI AKADEMICKICH

Z dniem 20.02.2023 r. prof. Paweł Słoniewski przestał pełnić funkcję kierownika Katedry i Kliniki Neurochirurgii.

Z dniem 27.02.2023 r. funkcję p.o. kierownika Katedry i Kliniki Neurochirurgii powierzono dr. hab. Piotrowi Zielińskiemu.

Zmieniajmy drogę, a nie cel – debata w ramach Kampanii *Różni i Równi*

Debata pt. *O równości i sprawności* zainaugurowano w GUMed cykl 4 spotkań tematycznych w ramach drugiego etapu kampanii *Kultura Szacunku* pt. *Różni i Równi*. Wydarzenie organizowane przez nasz Uniwersytet we współpracy z Urzędem Marszałkowskim Województwa Pomorskiego, Urzędem Miejskim w Gdańsku, Uniwersytetem Gdańskim oraz Uczelniami Fahrenheitta odbyło się 6 marca w Auditorium Primum im. prof. Olgierda Narkiewicza w Atheneum Gedanense Novum.

W spotkaniu wzięli udział przedstawiciele Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego i Uniwersytetu Gdańskiego, osoby z niepełnosprawnością oraz specjaliści pracujący z nimi na co dzień:

- **Katarzyna Maciejowska** – studentka I roku Międzydziedzinowych Indywidualnych Studiów Humanistycznych i Społecznych UG;

- **Joanna Matuszewska** – dziennikarka medyczna Radia Gdańsk, rehamanagerka i specjalistka ds. kompleksowej rehabilitacji w Centrum Chorób Piersi UCK, dydaktyk w Zakładzie Badań nad Jakością Życia GUMed;
- **Justyna Rogowska** – pełnomocnik Rektora UG ds. osób z niepełnosprawnością, kierownik projektu *Dostępny UG*;
- **dr hab. Tomasz Smiatacz** – prorektor ds. studenckich GUMed, pełnomocnik Rektora ds. osób z niepełnosprawnością;
- **prof. Dominika Szalewska** – kierownik Kliniki Rehabilitacji GUMed;
- **Daniela Walkowska** – studentka I roku pedagogiki specjalnej UG;
- **Daniel Wilczyński** – student IV roku farmacji GUMed;
- prowadzący **dr Jacek Kaczmarek**.

W trakcie wydarzenia poruszono wiele zagadnień dotyczących niepełnosprawności oraz dostosowywania otoczenia osób z niepełnosprawnościami do ich potrzeb. Dyskusja podzielona była na bloki tematyczne poświęcone problemom, z którymi spotykają się osoby z niepełnosprawnością w środowisku akademickim, dotyczącym ich stereotypom i uprzedzeniem, niepełnosprawności jako źródła nierównego traktowania oraz działaniom na rzecz poprawy obecnej sytuacji.

Katarzyna
Maciejowska

Joanna
Matuszewska

Justyna
Rogowska

Dr hab. Tomasz
Smiatacz

Debatę rozpoczęło omówienie sytuacji studentów i pracowników akademickich z niepełnosprawnościami. Jak podkreślał **dr hab. Tomasz Smiatacz**, studia na kierunkach medycznych są specyficzne, gdyż wymagają zdobycia i potwierdzenia specjalistycznych umiejętności, takich jak pobieranie krwi, prowadzenie resuscytacji krążeniowo-oddechowej czy odbieranie porodów.

– *Staramy się pomóc w uzyskiwaniu efektów uczenia się, natomiast nie obniżamy wymagań i kryteriów oceny* – wyjaśniał Pełnomocnik Rektora GUMed ds. Osób z Niepełnosprawnością. – *Pomagamy studentom w nabyciu wiedzy i umiejętności, dając temu wyraz na egzaminach i zaliczeniach, ale efekty uczenia muszą być osiągnięte. Poważne stopnie niepełnosprawności w dużym stopniu to utrudniają.*

Drugim z poruszonych tematów były bariery architektoniczne oraz ułatwienia, które pozwalają osobom z niepełnosprawnością dotrzeć np. do sal wykładowych.

– *Dokonał się wielki postęp, jeśli chodzi o zniesienie barier architektonicznych. W nowoczesnych budynkach GUMed dostępne są windy czy podjazdy, ale ważna jest też praca związana z mentalnością, np. to, by pamiętać, że zimą należy te podjazdy odśnieżać* – przekonywała **prof. Dominika Szalewska**.

Uczestnicy debaty, omawiając temat barier architektonicznych, poruszyli również zagadnienie utrudnień w sferze

Prof. Dominika
Szalewska

Daniela
Walkowska

Daniel
Wilczyński

międzyludzkiej oraz kwestię zrozumienia problemów osób z niepełnosprawnością.

– *Możemy zapewnić studentom usługi takie jak transport, pomoc asystentów czy indywidualne zajęcia, ale z uwagi na ograniczone środki musimy starać się, aby możliwości pomocy wystarczyło dla wszystkich* – tłumaczyła **Justyna Rogowska**.

Z perspektywy studentów zagadnienie to przedstawiła **Daniela Walkowska**.

– *Infrastruktura wokół kampusu także może być problematyczna, np. ze względu na wysokie krawężniki. Rozumiem jednak, że nie zawsze jest to zależne od uczelni* – mówiła studentka UG.

– *Choć w moim przypadku możliwe jest dostanie się do budynków uczelni, to jednak osoby poruszające się na wózku mogą*

Uczestnicy debaty

odczuwać większe trudności. Nie znalazłam jak dotąd rozwiązania tego problemu.

W kolejnej części spotkania poruszono zagadnienie przejawów równości i nierówności w traktowaniu osób z niepełnosprawnościami. Podano przykłady pracowników ochrony zdrowia, którzy mimo swojej niepełnosprawności są w stanie wykonywać pracę lekarza i pielęgniarki. Wskazano przy tym sytuacje, w których wykorzystanie protez, ortez lub innych form wsparcia funkcjonowania organizmu, np. okularów, umożliwia ich użytkownikom kształcenie i pracę w identyczny sposób i z identycznymi efektami jak u osób zdrowych.

– *Widząc osobę w okularach, nie myślimy o niej jak o niepełnosprawnej w taki sposób, jak np. o osobie z niepełnosprawnością ruchową. Gdyby znormalizować więcej takich problemów, mogłoby się okazać, że nie są one tak duże, jak obecnie sądzimy* – przekonywała **Katarzyna Maciejowska**.

Na zakończenie debaty jej uczestnicy odnieśli się do kwestii stereotypów i tego, jaki odbiór osób z niepełnosprawnościami został narzucony przez świat zdominowany przez osoby pełnosprawne.

– *Rodzice często próbują na siłę „usprawniać” dziecko. Mówią mi, że jeszcze trochę ćwiczeń, jeszcze trochę pracy i stanie się takie jak jego koledzy. Podobnie jest w szkole i na studiach. Młodzi ludzie chcą czuć, że należą do grupy – mówiła **Joanna Matuszewska**. – Musimy edukować rodziców i pracowników wykonujących zawody medyczne, aby wiedzieli, że nie należy obawiać się osób z niepełnosprawnością, a zamiast tego być przygotowanym i wiedzieć, jak bezpiecznie z nimi współpracować.*

Podsumowując spotkanie, rozmówcy przekonywali, że aby wesprzeć osoby z niepełnosprawnością, nie należy zmniejszać wymagań wobec nich, a jedynie umożliwić im spełnienie ich w bezpieczny dla nich sposób. Jak podkreślano, cel dla wszystkich powinien być taki sam, a modyfikować powinno się wyłącznie drogę do jego osiągnięcia.

Rozmowa prowadzona była w języku polskim z symultanicznym tłumaczeniem na polski język migowy. Zapis filmowy spotkania można obejrzeć na kanale GUMed w serwisie [YouTube](#). Wkrótce w mediach Uczelni udostępniony zostanie również jego angielski przekład. ■

JAKUB WINIEWSKI
Sekcja ds. Komunikacji

fot. Paweł Sudara/GUMed

DR JACEK KACZMAREK
Stanowisko ds. relacji
z absolwentami zagranicznymi

Dziękuję wszystkim Dyskutantom, którzy wzięli udział w debacie *O równości i sprawności*. Padło podczas niej wiele ważnych słów. Moim zdaniem

największą wagę miały te wypowiediane przez osoby z niepełnosprawnością, których doświadczenie życia, nauki i pracy jest odmienne od tego, jakie mają osoby bez niepełnosprawności. Mnie najbardziej poruszyły i najbardziej zapadły mi w pamięć wypowiedzi Pani Katarzyny Maciejowskiej, studentki I roku Międzydziedzinowych Indywidualnych Studiów Humanistycznych i Społecznych Uniwersytetu Gdańskiego. Usłyszeliśmy wprost *o świecie, który nie jest dla mnie*, o myślach i emocjach, jakie od najwcześniejszych lat towarzyszą osobie z niepełnosprawnością, a także o wyzwaniach, z jakimi osoby z niepełnosprawnością muszą mierzyć się w środowisku akademickim oraz poza uczelnią w życiu codziennym. Usłyszeliśmy o otwarciu się na życie i realizacji własnych zamierzeń, o wewnętrznej przemianie, jaka jest możliwa, jeżeli osobie z niepełnosprawnością okaże się zrozumienie i wsparcie. I o tym, jakie dobro i korzyści wynikają z tego dla wszystkich.

Osoby z niepełnosprawnością stanowią ok. 1% społeczności akademickiej GUMed. Funkcjonując na co dzień w wymagającym środowisku, realizując mnóstwo zadań, próbując sprostać wysokim wymaganiom związanym ze studiowaniem i pracą w zawodach medycznych, w sferze badawczej i w edukacji medycznej, powinniśmy dobrze zapamiętać słowa: *My, osoby z niepełnosprawnością, nie jesteśmy niewidoczne. Trzeba tylko umieć patrzeć*, a także: *Może i jesteśmy mniej sprawni, ale jesteśmy tak samo zdolni*. A gdy już dostrzeżemy tych, którzy mają takie same marzenia i ambicje, lecz którym trudniej podążać naszym szlakiem ku tej samej mecie, łatwiej będzie nam myśleć i rozmawiać. Myśleć i rozmawiać o tym, co warto i trzeba zmienić w Uczelni jako instytucji, ale może przede wszystkim w nastawieniu nas, (jeszcze) pełnosprawnych, do tych, którzy na drodze do samorealizacji, samodzielności zawodowej i niezależności finansowej muszą pokonywać liczne nieznanne nam przeszkody. Osobom z niepełnosprawnością należy się równy szacunek. To oczywiste. Równie oczywiste powinno być to, że potrzebują one zrozumienia ich szczególnych potrzeb oraz mądrego wsparcia. Takiego, jakiego sami byśmy sobie życzyli, gdyby pewnego dnia wypadek lub choroba odebrały nam naszą dzisiejszą sprawność, niezależność, wyjątkowość, poczucie pewności siebie...

fot. archiwum prywatne